

Ярова І.Є. Формування територіального лісоресурсного капіталу у контексті просторового розвитку: методологічні та стратегічні орієнтири системної оцінки / І.Є.Ярова// Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія «Економіка та менеджмент».-2017.- №6 (72).-С. 182-189.

УДК 330.15:630*6

ФОРМУВАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНОГО ЛІСОРЕСУРСНОГО КАПІТАЛУ У КОНТЕКСТІ ПРОСТОРОВОГО РОЗВИТКУ: МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ СИСТЕМНОЇ ОЦІНКИ

І.Є. Ярова, к.е.н., доцент

Сумський національний аграрний університет

У статті визначено теоретико-концептуальні орієнтири системної оцінки територіального лісоресурсного капіталу у контексті стратегій просторового розвитку.

Ключеві слова: територіальний лісоресурсний капітал, економічна оцінка, лісоресурсний потенціал, просторовий розвиток, стратегія.

Постановка проблеми. Сучасна світова парадигма підвищення ефективності використання місцевих ресурсів, у тому числі природних, ґрунтується на концепті територіального капіталу. Формування територіального капіталу пов'язується із забезпеченням та конкурентоспроможністю сталого регіонального розвитку та більш повною реалізацією ендегенного потенціалу просторово-територіальних економічних систем і це має прояв, зокрема: у підвищенні фінансової віддачі від використання місцевих ресурсів, збільшення обсягів доданої вартості, гармонізації економічних інтересів територіальних громад і бізнес-підприємницьких структур [1-4].

Окреслені парадигмальні тенденції сталого регіонального розвитку у контексті формування територіального природно-ресурсного капіталу актуальні для просторового розвитку лісового комплексу, лісогосподарювання.

Стратегічні орієнтири просторово-територіального лісогосподарювання в умовах децентралізації потребують системної оцінки лісового (лісоресурсного) потенціалу та територіального лісоресурсного капіталу [5,6].

Аналіз останніх досліджень. Методологія лісогосподарювання та формування лісо ресурсного капіталу у контексті сталого розвитку висвітлено у дослідженнях І.Я.Антоненко, О.І. Дребот, Я.В. Коваля, І.М. Лицура, Є.В. Мішеніна, О.І. Фурдичка, М.Х.Шершуна, О.І.Шкуратова, О.І. Фурдичка [7-11].

Науковцями ДУ «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку» НАН України фундаментально досліджено питання розробки науково-обґрунтованих підходів до формування фінансово-економічного механізму проектного управління територіальними природно-господарськими комплексами на засадах регіонального використання наявних природно-ресурсних активів [1]. Однак, подальших досліджень потребують питання, які пов'язані з комплексною та системною оцінкою саме територіального лісо ресурсного капіталу у контексті сталого лісогосподарювання.

Мета статті полягає у поглибленні економічної оцінки лісоресурсного потенціалу для забезпечення формування територіальних лісоресурсних активів (природного капіталу) у контексті стратегічних орієнтирів сталого просторового розвитку лісогосподарювання.

Результати досліджень. Територіальний лісоресурсний капітал можна розглядати як ендогенний фактор, здатний детермінувати траєкторії розвитку територіального господарсько-лісоресурсного комплексу [12]. Активна форма складових лісоресурсного потенціалу (капіталу) передбачає їх інтеграцію до певного економічного, фінансового, соціального, інституціонального простору лісогосподарювання на основі відповідних управлінських механізмів [1,13]. Таким чином, це вимагає комплексної та системної оцінки територіального лісоресурсного потенціалу (капіталу) у контексті трансформації простору лісогосподарювання в умовах децентралізації.

Необхідно констатувати, на теперішній час достатньо добре розроблені і широко використовуються рентний та витратний методи економічної (вартісної) оцінки окремих видів природних ресурсів, які залучені в господарський обіг в межах просторової організації природогосподарювання і мають добре розвинені регіональні ринки. Але треба відмітити, що не всі природні та екологічні ресурси мають ринкові ціни (екосистемні послуги, суспільні лісоекологічні блага), хоча вони використовуються у сфері комплексного природокористування і в просторово-часовому вимірі впливають на соціально-екологічне благополуччя суспільства, окремих громадян, естетику та екологію довкілля. І кожна складова (функція, ресурс лісового потенціалу) не існує сама по собі, окремо від інших компонентів природного середовища (землі, водних об'єктів, водно-болотних угідь та ін.), і їх використання, в різній мірі відображається на стані (оцінці) всієї сукупності ресурсів (у тому числі, які не мають ринкових цін). Таким чином, цінність лісоресурсного потенціалу в цілому змінюється. Слід оцінювати всі складові лісоресурсного капіталу (потенціалу) в територіально-просторово-часовому вимірі. Так, наприклад, природоохоронна і природовідновлювана складові лісового потенціалу є визначальними параметрами рекреаційного лісокористування.

Варто констатувати, що проблема комплексної та системної оцінки лісо ресурсного потенціалу (капіталу) актуальна для просторово-територіального лісогосподарювання, оскільки необхідно по можливості більш повно оцінювати всі його складові для формування обґрунтованих рішень в механізмі екосистемного управління лісами.

Структура системної оцінки просторово-територіального лісогосподарювання, а саме горизонтальний її зріз, безумовно, передбачає економічну, соціальну та екологічну оцінки та різні їх сполучення, так звані сукупні оцінки. Такі сукупні оцінки одночасно визначають зв'язки регіональної природно-господарської системи [14]: соціально-економічні - безпосередні зв'язки у сфері суспільного виробництва; економіко-екологічні – вплив природних (лісових) ресурсів на умови суспільного виробництва; еколого-

економічні – природокористування та інші види впливу господарської діяльності на навколишнє середовище; еколого-соціальні – безпосередній вплив населення на навколишнє природне середовище. При цьому, прямими зв'язками є еколого-економічні та еколого-соціальні, які відображають вплив на навколишнє природне середовище. Обернені зв'язки (економіко-екологічні та соціально-екологічні) характеризують вплив змін параметрів стану навколишнього середовища на суспільне виробництво та населення [15].

Реалізація тих чи інших напрямів збалансованого просторово-територіального лісогосподарювання в системі (механізмі) екосистемного управління лісами (лісо ресурсним потенціалом) потребує його системної оцінки. Процедура оціночних робіт представлена на рис. Оцінка на будь-якій стадії починається з формування найбільш раціональної стратегії лісогосподарювання. Формування стратегії просторово-територіального лісогосподарювання здійснюється особою, що приймає рішення (ОПР), і яка має певні цільові установки, забезпечена набором ціннісних критеріїв та інституціональних правових регламентацій, через які вона представляє державні (регіональні, територіальних громад) соціально-економічні та еколого-економічні інтереси. На різних етапах оцінки роль ОПР по формуванню та вибору сценаріїв розвитку трансформації простору лісо- господарювання може належати різним по ієрархії окремим особам або колективам (в межах певних підрозділів інституціональних природо- господарських установ, територіальних громад).

У сценарії задаються можливі варіанти відтворювальних процесів з використанням лісоекологічних інноваційних технологій. Варто визначити розміри порушень лісових екосистем, обсяги забруднення, а також закономірності розподілу та динаміки лісогосподарювання. При наявності в просторово-територіальному лісогосподарюванні видів біоти, які охороняються, ступінь антропогенного впливу на них не повинен перевищувати гранично допустимі екологічні навантаження.

Необхідно зробити акцент на тому, що ступінь антропогенного впливу є основним критерієм приємності або неприємності даного варіанта сценарію розвитку збалансованого лісогосподарювання. бути асиміляційний потенціал рекреаційної території.

The diagram illustrates the methodology for assessing the potential of the forest land use (PLU) of the forest land (TLPU) in the context of the transformation of the forest land (PLU). The process is structured as follows:

- Умови трансформації ПЛГ** (Conditions of PLU transformation) are the starting point, branching into five categories: **інституційні** (institutional), **економічні** (economic), **соціальні** (social), **екологічні** (ecological), and **інфраструктурні** (infrastructure).
- ОП Р** (Operational Plan) and **Сценарії трансформації ПЛГ** (PLU transformation scenarios) are influenced by the conditions and feed into the next stage.
- Скупність суб'єктів та об'єктів оцінки ПЛГ** (Set of subjects and objects of PLU assessment) includes:
 - Територіальний лісоресурсний потенціал (ТЛРП)** (Territorial forest resource potential).
 - Зацікавлені особи** (Stakeholders).
- Сукупна натуральна оцінка ТЛРП** (Total natural assessment of TLRP) is derived from the TLRP and stakeholders, leading to:
 - Екологічна** (Ecological) and **Соціальна** (Social) assessments.
 - Еколого-соціальна** (Ecological-social) and **Соціально-екологічна** (Social-ecological) assessments.
- Сукупна економічна оцінка ТЛРП** (Total economic assessment of TLRP) is derived from the ecological and social assessments, leading to:
 - Економіко-соціальна** (Economic-social) assessment.
 - Еколого-економічна** (Ecological-economic) assessment.
 - Соціально-економічна** (Social-economic) assessment.

The diagram shows a flow from the initial conditions and plans through the assessment of the TLRP and its various components, culminating in a comprehensive economic assessment.

Рисунок. – Загальна схема системної оцінки територіального лісоресурсного потенціалу (ТЛРП): ОПР – особа, що приймає рішення; ПЛГ – простір лісогосподарювання (розроблено з урахуванням [14,с.59]).

Екологічними обмеженнями для трансформації простору лісогосподарювання може бути асиміляційний потенціал території.

Слід також сказати, що економічний аспект є найбільш важливою, інтегрованою складовою всієї системи оцінки лісогосподарювання. Від результатів економічної оцінки значною мірою залежать подальші дії особи, що приймає рішення відносно стратегії, наприклад, капіталізації лісо-ресурсного потенціалу. Така роль економічної оцінки зумовлює обґрунтування метода її проведення та вибір відповідних критеріальних соціо-еколого-економічних показників.

Удосконалення організаційно-економічного механізму управління сталим розвитком простору лісогосподарювання шляхом застосування економічних (вартісних) методів, передбачає широке застосування вартісних оцінок природного капіталу в різних його інтерпретаціях [16-21].

Варто констатувати, що взагалі, за своїм визначенням, капітал – це активи, які мають потенціал генерування потоків вигод та корисностей у майбутньому. До *лісоресурсного капіталу* ми відносимо об'єктизовані складові природного походження, які забезпечують довгострокову економічну продуктивність у різноманітних сферах лісогосподарювання і забезпечують соціо–еколого–економічний добробут суспільства, господарських суб'єктів та окремих громадян.

За аналогією з фінансовим капіталом, природний капітал вимірюється за допомогою показників його запасів та потоків, виражених, як правило, у фізичних одиницях (значення показників запасів та потоків природного капіталу можна виражати у грошових одиницях через добуток ціни одиниці ресурсу та його кількості, але така процедура часто є проблематичною через недосконалість ресурсних ринків і, як наслідок, - спотворені ціни). Таким чином, необхідним стає коригування ринкових цін з тим, щоб вони відображали дійсні альтернативні витрати використання ресурсів для

суспільства. Щоправда, розміри такого коригування важко визначити через багато протиріч [22, с.88].

Для ринкового оцінювання лісоресурсного капіталу враховується сукупність «природних активів», які надають суспільному (регіональному) виробництву ресурси (сировинні, енергетичні, біологічні та ін.) та екосистемні послуги, використання яких призводить до отримання економічних і соціальних вигід виробництва та суспільства в цілому.

Показники оцінки стану лісоресурсного капіталу діляться на три групи: показники економічної оцінки лісових ресурсів, показники економічної оцінки екосистемних послуг (функцій) та показники оцінки економічного збитку від антропогенної зміни стану лісових біогеоценозів (екосистем).

Комплексна та системна оцінки вартості (цінності та важливості) лісоресурсного потенціалу найбільш повно реалізується в рамках *концепції загальної економічної цінності (вартості) (ЗЕЦ)*, згідно якої оцінюються різні вигоди як з використанням, так і не використанням природних ресурсів та послуг [23-27].

Загальна економічна цінність (вартість) (ЗЕЦ) лісоресурсного потенціалу розраховується наступним чином:

$$\text{ЗЕЦ} = \text{вартість використання (прямого + непрямого)} + \text{вартість (цінність) невикористання (відкладеної альтернативи + існування + спадщина)}.$$

Цінність / вартість, обумовлена прямим фактичним використанням ресурсів і екосистемних послуг (direct use value). Вимірюється через дохід, що отримується від використання природних ресурсів та екосистемних послуг (наприклад, від спеціального та побічного лісокористування, використання мисливських угідь та ін.).

Цінність / вартість від непрямого використання (indirect use value). Вимірюють через додаткові доходи, одержувані від використання елементів

навколишнього лісового середовища (наприклад, від надання рекреаційних послуг, підвищеного еколого-естетичного комфорту та ін.).

Цінність / вартість відкладеної альтернативи (option value) – обумовлена можливістю вилучення прямої або непрямой вигоди від майбутнього використання ресурсів та екосистемних послуг. Вимірюється через готовність платити за збереження елементів навколишнього лісового середовища з метою його використання в майбутньому.

Цінність / вартість існування (existence value) – обумовлена фактом задоволення існуванням чистого, різноманітного та гармонічного навколишнього лісового середовища.

Цінність / вартість спадщини (успадкування) (quest value) – обумовлена фактом задоволення від знання, що нащадки матимуть такі ж можливості в сенсі, наприклад, екосистемних послуг лісових біогеоценозів. Визначається через готовність платити за сприятливе навколишнє природне середовище в межах лісових ландшафтів для майбутніх поколінь.

Особливістю лісоприродного капіталу є наявність у його складі значної кількості екосистемних благ (послуг, функцій), які безпосередньо у явному вигляді не беруть участі у господарському обороті і не мають грошової оцінки. Важливість представленого підходу полягає в тому, що він дозволяє оцінювати не тільки ресурсні складові, а також екосистемні послуги лісових біогеоценозів, які не вимірюються прямо в грошовій формі у системі ринкових відносин (транзакцій) і не мають інструментальної цінності в системі трансформації лісогосподарського простору.

Загальний збиток від порушення (деградації) лісових біогеоценозів в системі просторового лісогосподарювання складається з часткових збитків відповідно до складових територіальних господарсько-лісоресурсних комплексів, ландшафтів (лісових, водних, агролісових біогеоценозів та ін.). Еколого-економічну оцінку збитку від порушення лісового біогеоценозу в системі просторового лісогосподарювання (Y_{e-e}^s) можна визначити за такою формулою:

$$Y_{e-e}^s = \sum_{t=1}^T \sum_i^n Y_i^t \frac{Z_i^t}{(1+E)^t}, \quad (1)$$

де Y_i^t – натуральний збиток від зниження продуктивності, погіршення функціонального стану та зменшення обсягу екосистемної продукції та послуг i -го елемента лісового біогеоценозу, який використовується в t -й період часу;

Z_i^t – економічна вартість (цінність) i -го елемента лісового біогеоценозу в t -й період часу;

E – коефіцієнт урахування фактора часу;

$t = 1, 2, \dots, T$ – період часу від початку деградації біогеоценозу до його закінчення та відновлення.

При проведенні просторово-територіальної еколого–економічної оцінки антропогенних структурно-функціональних змін у стані лісів також необхідно враховувати резистентність лісових біогеоценозів (зокрема, асиміляційний потенціал) та здатність їх до самоочищення, самовідновлення.

Еколого–соціальна оцінка характеризується якісними показниками, оскільки дуже важко їх кількісно оцінити, наприклад, погіршення комфортності відпочинку або зниження естетичної цінності лісового ландшафту [14, с.31]. У цьому випадку еколого–соціальну оцінку збитку Y_{e-c}^s можна визначити таким чином:

$$Y_{e-c}^s = \sum_{i=1}^n m_i (C_{1i}' - C_{2i}), \quad (2)$$

де m_i – i -й елемент лісового біогеоценозу, виду екосистеми або ландшафту;

C_{1i}, C_{2i} – відповідно соціальна або екологічна (соціально–екологічна) цінність i -го елемента до та після антропогенної зміни.

Варто відмітити, що існує методологічна позиція, згідно якої, еколого–економічній оцінці повинні підлягати тільки ті елементи біогеоценозу,

екосистеми, які є широко розповсюдженими або відновлюваними. Ті складові екосистем, які мають унікальний характер (релікти, ендеміки та ін.) або призначені для збереження генофонду, еколого-економічній оцінці не підлягають, вони просто повинні бути збережені в межах природоохоронних територій [14,с.31]. Однак, необхідно визначати витрати на їх збереження в межах територіальних природно-господарських комплексів. У механізмі управління сталим розвитком простору лісогосподарювання важливо формувати мотиваційні системи щодо збереження унікальних, рідкісних екосистемних утворень.

Наприкінці зазначимо, що для визначення (обґрунтування) сценарію формування територіального лісоресурсного капіталу необхідно застосовувати методи евристичного прогнозування (метод експертних оцінок, метод колективної генерації ідей та ін.). Після визначення сценарію трансформації простору лісогосподарювання у контексті формування територіального лісоресурсного капіталу встановлюється ієрархія проблем і створюється дерево цілей. Потім стосовно до даного сценарію моделюються підсистеми імітаційної моделі, тобто, для кожної підсистеми формується конкретна методологічна модель. Це загальна схема оцінки територіального лісоресурсного капіталу. Вона, в залежності від спеціалізації, специфіки інтеграції в бізнес-процеси, може бути більш-менш деталізована. Виходячи з цього, вибираються критерії і методи системної оцінки просторово-територіального лісогосподарювання.

Основними домінантними стратегіями трансформації простору лісогосподарювання на бізнес-екосистемній основі можуть бути такі: стратегія ігнорування необхідності екосистемного управління збалансованим лісогосподарюванням; стратегія нейтралізації та пом'якшення негативного впливу на просторово-територіальні лісоресурсні об'єкти; стратегія підтримки функціонування лісових екосистем та попередження їх просторово-територіальної деградації; стратегія компенсації нанесеної шкоди лісовим екосистемам та їх продуктивності; стратегія раціонального

використання впливу бізнес-процесів на екосистемні послуги; стратегія відновлення та створення передумов для формування нової капіталоємної лісової продукції та екосистемних послуг у контексті формування територіального лісоресурсного капіталу.

Висновки. Формування територіального лісо ресурсного капіталу потребує комплексної та системної оцінки лісоресурсного потенціалу ,зокрема, на основі застосування концепції загальної економічної цінності (вартості). Екодеструктивне використання лісо ресурсного потенціалу може спричиняти еколого-економічні збитки, які не відповідають принципам сталого просторового розвитку лісогосподарювання і потребують відповідної оцінки. Подальші дослідження доцільно спрямувати на фінансизацію лісо ресурсного потенціалу та формування інтеграційних зв'язків між територіальним громадами та бізнес-підприємницькими структурами у фінансовій площині.

Література

1. Фінансово-економічний механізм управління територіальними природно-господарськими комплексами/за заг. ред. акад. НААН України, д.е.н., проф. М.А.Хвесика. □ К.: ДУ ІЕПСР НАН України, 2016. □ - 528 с.
2. European Commission (EC). Territorial state and perspectives of the European Union. Scoping Document and Summary of Political Messages [Electronic source]. – 2006. – Mode of access: http://www.ccre.org/docs/territorial_state_and_perspectives.pdf. (
3. Konvitz J. W. Changing economies : The territorial dimension / J. W. Konvitz // Informationen zur Raumentwicklung. – 2000. – №11. – P. 657-663.
4. OECD. Territorial Outlook. – Paris : OECD, 2001.

5. Ярова І.Є. Лісогосподарювання як нова соціо-еколого-економічна парадигма /І.Є. Ярова// Механізм регулювання економіки.-2-013.-№2 (60).-С.45-52.
6. Мішенін Є.В. Лісогосподарювання як сучасна парадигма сталого розвитку лісового комплексу /Є.В.Мішенін, І.Є. Ярова// Лісівнича академія наук: наукові праці. – Львів: УкрДЛТУ.-2014.-Вип.4. – С.221-226
7. Антоненко І.Я. Еколого-економічні пріоритети модернізації лісо-ресурсного комплексу України: макроекономічні важелі/ за ред. д.є.н. проф., чл.-кор. НАН України Б.М. Данилишина.- К.: КУТЕП-Інформ, 2008.-359 с.
8. Дребот О.І. Збалансований розвиток лісового сектору економіки в контексті європейської інтеграції України:монографія/ О.І. Дребот, М.Х. Шершун, О.І. Шкуратов; за наук. ред. акад. НААН України О.І.Фурдичка.- К.: Аграрна наука, 2014.-348 с.
9. Коваль Я.В. Економічна (грошова) оцінка природних ресурсів лісового фонду України: теорія, методологія, методика / Я.В. Коваль, І.Я.Антоненко.-К.: РВПС України НАН України, 2004.-163 с.
- 10.Лицур І.М. Еколого-економічні проблеми просторової організації лісового комплексу України / І.М. Лицур; за ред. д.є.н., проф., акад.. НАН України Б.М. Данилишина.-К.: РВПС України НАН України, 2010.-317 с.
- 11.Мішенін Є.В. Капітал підприємства: формування та використання: навчальний посібник / Є.В. Мішенін, О.М. Ковальова.- Суми: ВВП «Мрія», 2016. - 388 с.
- 12.Радаев В. Понятие капитала, формы капитала и их конвертации / В. Радаев // Общественные науки и современность. – 2003. – № 2. – С. 6.
- 13.Мишенин Е. Концептуальные основы формирования экологически ориентированного механизма управления природохозяйствованием /Е.Мишенин//Економіст.-2012.-№3.-С.59-64.

14. Пахомов В.П. Оценка минеральных ресурсов в районах нового хозяйственного освоения (экономический, экологический и социальный аспекты) / В.П.Пахомов. – М.: Наука, 1989. – 102с.
15. Блауберг Н.В. Становление и сущность системного подхода / Н.В.Блауберг, Э.Г.Юдин. – М.: Наука, 1973. – 256с.
16. Бобылев С.Н. «Зеленая» экономика и модернизация. Эколого-экономические основы устойчивого развития / С.Н.Бобылев, В.М.Захаров // На пути к устойчивому развитию России – 2012. -№60. – 90с.
17. Глазырина И.П. Природный капитал в экономике переходного периода / И.П.Глазырина – М.: НИИ – Природа, РЭФИИ, 2001. – 204с.
18. Мішенін Є.В. Економіка екосистемних послуг: теоретико-методологічні основи / Є.В.Мішенін, Н.В.Дегтярь // Маркетинг і менеджмент інновацій . – 2015. - №2. – С.243-257.
19. Неверов А.В. Природный капитал в системе устойчивого развития / А.В.Неверов, И.П.Деревяга // Белорусский экономический журнал. – 2005. - №1. – С. 121-132.
20. Экономическое значение природных ресурсов: соображения для реформаторов в странах Восточной Европы, Кавказа и Центральной Азии [Электронный ресурс]. Режим доступа: [http%3A%2F%2Fwww.oecd.org%2Fenv%2Foutreach%2F2011_AB_Economic%](http://www.oecd.org/env/outreach/2011_AB_Economic%2Fwww.oecd.org/env/outreach/2011_AB_Economic%2F)
21. Подходы к определению экономической ценности природных ресурсов и услуг [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://helpiks.osg/6-145.html>.
22. Мішенін Є.В. Соціально-економічні та фінансові проблеми сталого сільського розвитку / Є.В.Мішенін, Р.П.Косодій, В.М.Бутенко [монографія] / за заг. ред. д.е.н., проф. Є.В.Мішеніна. – Суми: ВВП «Мрія – 1» ЛТД, 2011. – 310с.
23. Загвойська Л.Д. Теоретичні підходи до визначення економічної вартості лісових екосистем: вигоди перетворення чистих деревостанів у мішані /

- Л.Д.Загвойська – Наукові праці Лісівничої академії наук України: Збірник наук.праць. – Львів: ТзОВ «Фірма «Камула». – 2014. – Вип. 12. – С.201-209.
- 24.Haines-Young R. common international Classifacation of ecosystem Services / R. Haines-Young, M.Potschin.-European Environment Agency, 2012.-33p.
- 25.Pearce D.W. Economics of natural resources and the environment / D.W. Pearce, R.K.Turner. Harvester-Wheatsheaf, 1990.-378 p.
- 26.Proc.of Forest Europe workshop on valuation of forest ecosystem services. Belgrade, Serbia, 24-25 September 2014 [Electronic resource]. Available form: [http://www.foresteurope.org/sites/default/files/1_1_Jose I_Barredo_SWGI.pdf](http://www.foresteurope.org/sites/default/files/1_1_Jose_I_Barredo_SWGI.pdf).
- 27.(TEEB) D0). The Economics of Ecosystems and Biodiversity: The Ecological and Economic Foundations / P.Kurmar (Ed.). – London: Earthscan, 2010.-422 p.

FORMATION OF TERRITORIAL FORESTRY CAPITAL IN THE CONTEXT OF SPATIAL DEVELOPMENT: METHODOLOGICAL AND STRATEGIC SYSTEMIC ASSESSMENTS OF THE SYSTEM

I.Ye.Yarova

Theoretical and conceptual guidelines for the systematic assessment of the territorial forest resource capital in the context of strategies of the spatial development have been defined in this article.

Key words: territorial forest resources, economic evaluation, forest resource potential, spatial development, strategy.

ФОРМИРОВАНИЕ ТЕРРИТОРИАЛЬНОГО ЛЕСОРЕСУРСНОГО КАПИТАЛА В КОНТЕКСТЕ ПРОСТРАНСТВЕННОГО РАЗВИТИЯ: МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ И СТРАТЕГИЧЕСКИЕ ОРИЕНТИРЫ СИСТЕМНОЙ ОЦЕНКИ

И.Е. Яровая

В статье определены теоретико-концептуальные ориентиры системной оценки территориального лесоресурсного капитала в контексте стратегий пространственного развития.

Ключевые слова: территориальный лесоресурсный капитал, экономическая оценка, лесоресурсный потенциал, пространственное развитие, стратегия.